

# ПРОТОКОЛ

№ 1368

гр. Пазарджик, 26.09.2023 г.

**РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в  
публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет  
и трета година в следния състав:

Председател: Цветанка Вълчева

при участието на секретаря Стоянка Миладинова  
Сложи за разглеждане докладваното от Цветанка Вълчева Гражданско дело  
№ 20225220102580 по описа за 2022 година.  
На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Не се явява представител за ищцовото дружество „Йеттел България“  
ЕАД, редовно уведомено по реда на чл. 56, ал. 2 от ГПК.

Ответникът Г. А. Г. не се явява. За него се явява назначения му от съда  
особен представител адв. П., редовно призована.

АДВ. П.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не е налице процесуална пречка по хода на делото,  
тъй като ищцовото дружество е редовно уведомено по реда на чл. 56, ал. 2 от  
ГПК, поради което и на основание чл. 142, ал. 1 от ГПК

**О П Р Е Д Е Л И:**

**ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:**

На основание чл. 143, ал. 1 от ГПК пристъпва към изясняване на  
фактическата страна на спора.

АДВ. П.: Поддържам подадения писмен отговор. Оспорвам исковата  
молба, подадена от ищеца. Нямам доказателствени искания.

**НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 146 ОТ ГПК СЪДЪТ ПРИСТЪПВА КЪМ  
ДОКЛАДВАНЕ НА ДЕЛОТО:**

С исковата молба е предявен установителен иск с правно основание  
чл.415, ал.1 от ГПК.

В подадената искова молба се твърди, че на 20.09.2019г. между Г. А. Г.

и „Теленор България“ ЕАД, понастоящем „Йеттел България“ ЕАД, е сключен Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +\*\*\*\*\* за срок от 24 месеца с абонаментен план „Тотал+ с неограничени нац.мин.и изх.роуминг в зона ЕС“, месечен абонамент за първоначалния срок на договора в размер на 35,99 лева и в размер на 39,99 лева след изтичане на първоначалния срок на договора. Г. не изпълнява задълженията си по Договора в общ размер 97,15 лв., представляващи неплатени абонаментни такси и използвани услуги за отчетен период 25.10.2019г. - 24.12.2019г. Вследствие на неизпълнението и съгласно т.11 от договора, мобилният оператор начислява неустойка в размер на 110,58 лв., която не надвишава три месечни абонаментни такси и е начислена във фактура № 7301052788/25.02.2020г.

Твърди се, че на същата дата - 20.09.2019г. и по повод горепосочения Договор с предпочетен номер +\*\*\*\*\*, мобилният оператор предоставя на Г. А. Г. устройство марка SAMSUNG Galaxy A20e 32GB Dual Black на преференциална цена, посочена в т.7 от договора. В същата точка е посочена и стандартната цена на устройството без абонамент и размерът на направената отстъпка. Вследствие на неизпълнението по договора за мобилни услуги, Г. дължи сума в размер на 252,67 лв., начислена във фактура № 7301052788/25.02.2020г., представляваща съразмерна част от направената отстъпка, като е взет предвид периодът, през който длъжникът е изпълнявал задълженията си по договора. Горепосочените задължения са индивидуализирани следните фактури:

фактура №7296976218/25.11.2019г. за отчетен период 25.10.2019г. - 24.11.2019г., срок за плащане - 10.12.2019г. издадена за сумата от 57,82 лв., представляваща неплатени абонаментна такса и използвани услуги за предпочетен номер +\*\*\*\*\*;

Фактурата претендират в размер на 45,02 лв., поради извършено частично плащане в размер на 12,80 лв., което погасява задължението за абонаментна такса и използвани услуги до претендирания размер.

фактура №7298315784/25.12.2019г. за отчетен период 25.11.2019г. - 24.12.2019г., срок за плащане - 09.01.2020г. издадена за сумата от 52.13 лв.. представляваща неплатени абонаментна такса и използвани услуги за предпочетен номер +\*\*\*\*\*;

фактура №7301052788/25.02.2020г. за отчетен период 25.01.2020г. -

24.02.2020г., срок за плащане – 11.03.2020г. издадена за сумата от 363,25 лв.. представляваща неплатени: 110,58 лв. неустойка за предпочетен номер +\*\*\*\*\*; 252,67лв. сума за мобилно устройство за предпочетен номер +\*\*\*\*\*;

Сочи се, че на 13.04.2022г. „Теленор България“ ЕАД, понастоящем „Йеттел България“ ЕАД, подава Заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК до Районен съд - гр. Пазарджик срещу Г. А. Г., в което се претендират: главница в размер на 460,40 лв. (четиристотин и шестдесет лева и четиридесет стотинки) и законна лихва от подаване на заявлението до изплащане на вземането, като е образувано ч.гр.д. №1168/2022г. Издадена е заповед за изпълнение, връчена на длъжника, съгласно разпоредбата на чл. 47, ал. 5 от ГПК. Предвид това, на основание чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК за „Йеттел България“ ЕАД възниква правен интерес от завеждането на установителен иск за вземанията на дружеството срещу него.

Искането към съда е да постанови решение, с което да признае за установено, че „Йеттел България“ ЕАД, ЕИК 130460283 има следните вземания срещу Г. А. Г., а именно:

суми в общ размер на 460,40 лв. (четиристотин и шестдесет лева и четиридесет стотинки), представляващи неплатени месечни абонаментни такси и използвани услуги, неустойка и сума за мобилно устройство по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +\*\*\*\*\*;

законна лихва, от подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК до окончателно изплащане на вземането;

Претендират се сторените съдебно-деловодни разноски по ч.гр.д. № 1168/2022г. и по настоящото производство.

Посочена е банкова сметка, в случай, че съдът присъди посочените суми в полза на ищеца.

Към исковата молба са приложени доказателства. Направено е доказателствено искане за прилагане на заповедното производство.

В срока по чл. 131 от ГПК по делото е постъпил писмен отговор на исковата молба от назначения особен представител на ответника, с който оспорва, претендираната от „Йеттел България“ ЕАД сума, в размер на 460.40 лв. (четиристотин и шестдесет лева и 40 ст.), индивидуализирана в следните фактури:

Фактура №7296976218/25 11 2019г. за отчетен период 25.10.2019г.-24.11.2019г. за сумата от 57.82лв., представляваща неплатени абонаментни такси, използвани услуги;

Фактура №7298315784/25.12.2019г. за отчетен период 25.11.2019г.-24.12.2019г. за сумата от 52.13лв., представляваща неплатени абонаментни такси, използвани услуги и лизингови вноски,

Фактура №7301052788/25.02.2020г. за отчетен период 25.01.2020г.-24.02.2020г., за сумата от 363.25лв., представляваща - 110 58лв. неустойка и 252.67лв. за мобилно устройство, както по основание, така и по размер.

Твърди се, че изложените в исковата молба претенции са неясни. Не може да се определи и да се направи категоричен извод как са формирани дължимите суми. Не е посочено каква е сумата за изговорени минути и съответно каква е била сумата за абонаментните такси. Не става ясно как са формирани, претендираните суми за лизинговите вноски.

Твърди се, че друго съществено нарушение е липсата на Покана за доброволно изпълнение на задължението, което е в пълно противоречие с чл. 87, ал.1 от ЗЗД.

Сочи се, че „Когато длъжникът по един двустранен договор не изпълни задължението си поради причина, за която той отговаря, кредиторът може да развали договора, като даде на длъжника подходящ срок за изпълнение с предупреждение, че след изтичането на срока ще смята договора за развален. Предупреждението трябва да се направи писмено, когато договорът е направен в писмена форма. "

Твърди се, че в Договорите за предоставяне на мобилни услуги съществуват множество неравноправни клаузи В чл.143 от Закона за защита на потребителя е посочено, че:

„Неравноправна клауза е всяка уговорка във вреда на потребителя, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя, като:

т. 5 задължава потребителя при неизпълнение на неговите задължения, да заплати необосновано високо задължение или неустойка;

т. 9 налага на потребителя приемането на клаузи, с които той не е имал

възможност да се запознае преди сключването на договора;

т.18 не позволява на потребителя да прецени икономическите последици от сключването на договора;

Счита се, че в Договора за предоставяне на мобилни услуги и Договора за лизинг, както и в Общите условия, съществуват така изброените неравноправни клаузи на т.5, 9 и 18 на чл. 143 от ЗЗП.

Твърди се, че потребителят не е имал възможност да се запознае с клаузите на договорите преди тяхното сключване, както и не е имал възможност да прецени техните икономически последици.

Сочи се, че съгласно чл.146, ал.1 от ЗЗП неравноправните клаузи са нищожни, освен ако са уговорени индивидуално. В конкретния случай не можем да приемем, че са уговорени индивидуално, тъй като потребителят не е имал възможност да влияе върху съдържанието им и същите са сключени при наличието на Общи условия. Ако „ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, твърди обратното, то дружеството следва да докаже тези свои твърдения, съгласно чл.146, ал.4 от ЗЗП

Сочи се, че съгласно чл.147а от ЗЗП върху „ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД лежи тежестта да докаже, че потребителят е приел Общите условия на договора, тъй като те биха обвързали същия само ако са му били предоставени и той се е съгласил с тях В чл.147а, ал.5 от ЗЗП „...деклариране на получаването им от потребителя, включително в индивидуалните договори, не е доказателство за действителното приемане на Общите условия и получаване на екземпляр от тях.”

Тъй като това не е направено от ищеца в настоящото производство, особения представител на ответника счита, че направените от него твърдения и искания са необосновани, тъй като същите са недоказани и съответно недължими.

Сочи се, че същевременно е последователна и практиката на Съда на ЕС по тълкуването и приложението на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, според която съдът е длъжен да следи служебно за наличието на неравноправни клаузи в потребителските договори, дори и такова възражение да не е било направено от потребителя.

Сочи се, че съгласно константната съдебната практика, след момента на

предсрочната изискуемост се погасява задължението на потребителя по договора за потребителски кредит да заплаща уговорените възнаградителна лихва и такси, а се поражда задължение да заплати законната лихва за забава върху главното парично задължение. Този извод следва от тълкуването на разпоредбата на чл. 32, ал. 1 ЗПК, който е приложимия закон, която разпоредба е аналогична на чл. 70, ал. 3 ЗЗД, според която ако дължимите лихви са били включени в главницата, неизтеклите лихви се приспадат, както и на разпоредбата на чл. 33, ал. 1 ЗПК, която указва последиците при забава на потребителя - в този случай кредиторът има право само на лихва върху неплатената в срок сума за времето на забавата, като размерът на обезщетението за забава е лимитиран до законната лихва - чл. 33, ал. 2 ЗПК.

Счита се, че не се дължат и лихви за забава, тъй като лицето не е било уведомено по надлежния ред за предсрочната изискуемост на задължението си.

Твърди се, че същевременно Договорите за мобилни услуги и Договорите за лизинг са сключени в противоречие с чл. 10 и чл. 11 от ЗПК.

Сочи се, че съгласно чл. 10 от ЗПК „всички елементи на договора се представят с еднакъв по вид, формат и размер шрифт - не по-малък от 12”.

Счита се, че горецитираните суми не са дължими, поради изтекла погасителна давност. Съгласно разпоредбата на чл. 111, б. „в” от ЗЗД с изтичането на тригодишна давност се погасяват вземанията за наем, за лихви и за други периодични плащания.

Сочи се, че в Тълкувателно решение №3/2011 г. от 18.05.2012 г. на ОСТКТК на ВКС по въпроса за периодичните плащания „Вземанията на топлофикационни, електроснабдителни и водоснабдителни дружества, както и на доставчици на комуникационни услуги също съдържат изброените признаци на понятието, поради което са периодични плащания по смисъла на чл. 111, б. „в” от ЗЗД и за тях се прилага тригодишната давност.“

Сочи се, че „Понятието „периодични плащания” по смисъла на чл. 111, б. „в” от ЗЗД се характеризира с повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи единен правопораждащ факт, чий то падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви.“

Искането към съда е да отхвърли, като необоснована и недоказана, както по основание, така и по размер, подадената исковата молба от „ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ” ЕАД.

С определението по реда на чл. 140 от ГПК съдът е дал правна квалификация на предявения иск. Произнесъл се е по доказателствените искания и е указал на страните разпределението на доказателствената тежест в производството.

АДВ. П.: Нямам възражения по доклада.

СЪДЪТ по доказателствата

#### О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените от ищеца и приложени към исковата молба писмени доказателства.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА към настоящето дело ч.гр.дело №1168/2022г. по описа на Пазарджишкия районен съд.

ПРИЕМА приложените към писменото становище на ищцовото дружество с вх. № 13831/2023 г. договор за правна защита и съдействие от 01.06.2023 г. и списък на разноските на ищцовото дружество по чл. 80 от ГПК.

АДВ. П.: Нямам други доказателствени искания, моля да се приключи делото.

С оглед събраните до момента доказателства и предвид липсата на други доказателствени искания от страните, производството по делото върви към приключване пред настоящата съдебна инстанция, поради което на особения представител на ответницата ще следва да се изплати определеното от съда и внесено от ищеца възнаграждение за процесуално представителство на ответницата в размер на 300 лв. Затова, съдът

#### О П Р Е Д Е Л И:

ДА СЕ ИЗПЛАТИ на особения представител на ответника - адв. А. П. възнаграждение за процесуално представителство на ответника в настоящото производство в размер на 300 лв. по внесения от ищеца депозит.

СЪДЪТ счита делото за изяснено от фактическа страна, поради което

#### О П Р Е Д Е Л И:

**ОБЯВЯВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ ЗА ПРИКЛЮЧЕНО  
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ:**

АДВ. П.: Уважаема госпожо Председател, моля да не уважавате подадената искова молба като неоснователна и недоказана. Подробни съображения съм изложила в отговора съм защо същата следва да бъде отхвърлена. Само ще наведе съда към същественото ми съображение, а именно, че претендираните суми са с изтекла погасителна давност. Съгласно разпоредбата на чл. 111, б. „в“ от ЗЗД, с изтичането на тригодишната давност се погасяват вземанията за периодични плащания, каквито считам, че са настоящите плащания. Цитирала съм и тълкувателно решение на ВКС. Моля на основанията, изложени в отговора, както и основаниято за настъпила погасителна давност, да не уважавате предявената от ищеца искова молба.

СЪДЪТ ще обяви решението си в законоустановения срок.

Протоколът написан в съдебно заседание, което приключи в 10:16 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: \_\_\_\_\_

Секретар: \_\_\_\_\_